DOMSTOLENS BESLUT (tredje avdelningen)
den 5 november 2002 *

I mål C-321/01 P,

AGRANA Zucker und Stärke AG, Wien (Österrike), företrätt av W. Barfuß och H. Wollmann, Rechtsanwälte, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 7 juni 2001 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-187/99, Agrana Zucker und Stärke mot kommissionen (REG 2001, s. II-1587), i vilket det förs talan om att denna dom skall upphävas,

* Rättegångsspråk: tyska.

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Erhart och D. Triantafyllou, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues (referent),

generaladvokat: F.G. Jacobs,

justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Agrana Zucker und Stärke AG har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 20 augusti 2001, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan för domstolen överklagat den dom som förstainstansrätten meddelade den 7 juni 2001 i mål T-187/99, Agrana Zucker und Stärke mot kommissionen (REG 2001, s. II-1587, nedan kallad den överklagade domen), genom vilken förstainstansrätten ogillade bolagets talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/342/EG av den 30 september 1998 om Österrikes planer på att bevilja Agrana Stärke-GmbH statligt stöd för ny- och ombyggnad av anläggningar för tillverkning av stärkelse (EGT L 131, 1999, s. 61, nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

2 Artikel 16.5 i rådets förordning (EG) nr 951/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (EGT L 142, s. 22), vilken med oförändrat innehåll ersatt motsvarande bestämmelse i rådets förordning (EEG) nr 866/90 av den 29 mars 1990 om förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (EGT L 91, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 32, s. 111), har följande lydelse:

"Inom det område som omfattas av denna förordning får medlemsstaterna vidta stödåtgärder för vilka villkor och regler för beviljande avviker från dem som

fastställs i denna förordning, eller vars stödbelopp överstiger de övre gränser som fastställs i denna förordning, under förutsättning att sådana åtgärder är förenliga med artikel 92—94 i fördraget."

3 Artikel 151.1 i akt om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21, och EGT L 1, 1995, s. 1, nedan kallad anslutningsakten) har följande lydelse:

"De rättsakter som finns förtecknade i bilaga XV till denna anslutningsakt skall tillämpas i förhållande till de nya medlemsstaterna på de villkor som anges i bilagan."

4 Kapitel VII, D.1 i bilaga XV till anslutningsakten har följande lydelse:

"... förordning (EEG) nr 866/90..., i dess lydelse enligt... [r]ådets förordning (EEG) nr 3669/93 av den 22 december 1993 (EGT L 338, 31.12.1993, s. 26).

Vid tillämpning av artikel 16.5 kommer kommissionen:

— ...

— att genomföra dessa bestämmelser i fråga om Österrike och Finland enligt förklaring nr 31 i slutakten.

...”

5 I slutakten till fördraget om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen har en gemensam förklaring nr 31 om tillverkningsindustrin i Österrike och Finland (EGT C 241, 1994, s. 371, nedan kallad förklaring nr 31) med följande lydelse lagts till:

”De avtalsslutande parterna är ense om följande:

...

ii) flexibilitet beträffande sådana nationella stödprogram som avser att underlätta omstrukturering.”

Bakgrund till tvisten

6 Bakgrunden till tvisten framgår av punkterna 5—18 i den överklagade domen och kan med avseende på överklagandet sammanfattas på följande sätt:

7 Agrana Stärke GmbH var ett bolag bildat enligt österrikisk rätt som bland andra aktiviteter inom jordbrukssektorn tillverkade och utvann stärkelse från majs vid sin fabrik i Aschach (Österrike) och från potatis vid sin fabrik i Gmünd (Österrike).

8 Bolaget ingav den 19 maj 1995 en ansökan om stöd för vissa investeringar inom stärkelsesektorn som planerats vid fabrikerna i Gmünd och Aschach till de österrikiska myndigheterna. I september 1995 gjorde bolaget investeringarna utan att invänta beslutet om det aktuella stödet.

9 I en skrivelse av den 28 juni 1996 underrättade den österrikiska regeringen speciellt kommissionen om stödet till Agrana Stärke-GmbH för investeringarna i Gmünd och Aschach.

10 Stödet avseende fabriken i Gmünd godkändes av kommissionen genom skrivelse av den 23 januari 1997. När det däremot gällde stödet avsett för fabriken i Aschach beslutade kommissionen att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i EG-fördraget (nu artikel 88.2 EG).

11 Den 30 september 1998 fattade kommissionen det omtvistade beslutet, i vilket den fastslog att stödet avseende fabriken i Aschach inte var förenligt med den gemensamma marknaden.

Den överklagade domen

12 Den 20 augusti 1999 väckte Agrana Zucker und Stärke AG, som övertagit Agrana Stärke-GmbH:s rättigheter (nedan kallat Agrana), talan vid förstainstansrätten och yrkade att det omtvistade beslutet skulle ogiltigförklaras. Till stöd för sin talan framförde bolaget fyra grunder, nämligen att tidsfristerna för granskning överskridits, att artikel 151.1 i anslutningsakten i förening med förklaring nr 31 och artikel 87.3 c EG åsidosatts, att kriterierna för bedömning av nödvändigheten av det ifrågavarande stödet tillämpats på ett felaktigt sätt och att det omtvistade beslutet inte var tillfredsställande motiverat.

13 Förstainstansrätten ogillade talan i sin helhet. Beträffande den andra grunden vilken är den enda som klaganden bibehållit i överklagandet, omnämns den på följande sätt i den överklagade domen:

"60 Sökanden har gjort gällande att kommissionen uppenbart har överträtt förklaring nr 31, dels genom att ställa som villkor för att tillåta en stödåtgärd att investeringarna i fråga inte får leda till en ökad produktionskapacitet, dels genom att inte göra en avvägning mellan fördelarna för gemenskapen att Österrike kunnat anslutas utan övergångsbestämmelser och de olägenheter som ifrågavarande stödåtgärd medför.

61 I detta avseende vill förstainstansrätten påpeka att förklaring nr 31 enligt sin ordalydelse inte innehåller några begränsningar avseende produktionskapacitet... Således kan inte kommissionen *a priori* utesluta alla stöd-

åtgärder där den tilltänkta mottagaren har för avsikt att genomföra investeringar i syfte att öka produktionskapaciteten från tillämpningsområdet för denna förklaring. Kommissionen har inte rätt att sätta upp en allmän begränsning av tillämpningsområdet för förklaring nr 31 som inte framgår av dess ordalydelse.

62 Även om det är riktigt att kommissionen, åtminstone om man endast beaktar punkt 53 i det omtvistade beslutet, har gett intryck av att inte i något fall tillåta en stödåtgärd där mottagaren avser att öka produktionskapaciteten, i enlighet med riktlinjerna för statligt stöd till räddning och omstrukturering av företag, framgår det emellertid vid en närmare granskning av det omtvistade beslutet att kommissionen har undersökt om det är möjligt att tillåta ifrågavarande stödåtgärd enligt förklaring nr 31 och därvid tagit hänsyn till de relevanta omständigheterna i det enskilda fallet.

...

65 Kommissionen har vidare framhållit att det aktuella stödet 'gynnar en ökning av produktionskapaciteten inom en sektor som inte regleras av ett kvotsystem och som kännetecknas av strukturellt kapacitetsöverskott' (punkt 46 i det omtvistade beslutet). Enligt kommissionen kan Agranas kapacitetsökning påverka möjligheterna för stärkelseproducerande företag i övriga medlemsstater som exporterar till Österrike att konkurrera på den österrikiska marknaden eller de kan bli utsatta för starkare konkurrens på andra marknader (punkt 52 i det omtvistade beslutet). Kommissionen har därför ansett att ifrågavarande stödåtgärd 'påverkar handeln negativt i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset genom att bidra till ökat utbud på en marknad som utmärks av begränsad efterfrågan och därmed till en märkbar störning av konkurrensen' (punkt 54 i det omtvistade beslutet).

66 Stödet kunde därför enligt kommissionen inte ens med hänsyn till flexibilitetsklausulen i förklaring nr 31 anses förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.3 c i [EG-]fördraget [nu artikel 87.3 c EG i ändrad lydelse](punkt 56 i det omtvistade beslutet).

67 Mot bakgrund av de skäl som kommissionen anfört i det omtvistade beslutet kan den inte anses ha gjort en uppenbart felaktig bedömning när den fastslog att ifrågavarande stödåtgärd inte kunde berättigas enbart med hänvisning till förklaring nr 31.

68 Kommissionen har inte gjort något fel när den ansett att man genom att tillåta detta stöd allvarligt skulle kunna äventyra målsättningarna inom den aktuella sektorn. Det faktum att kommissionens beslut i stor utsträckning har grundats på den strukturella situationen i ett gemenskapssammanhang på denna marknad innebär inte att den inte har gjort en individuell bedömning av stödåtgärden i fråga.

69 Beträffande underlåtenheten att göra en avvägning mellan fördelarna för gemenskapen att Österrike kunnat anslutas utan övergångsbestämmelser och de olägenheter som ifrågavarande stödåtgärd medför, kan det konstateras att kommissionen inte har varit skyldig att beakta denna aspekt. I sin bedömning av den ifrågavarande stödåtgärdens förenlighet med gemenskapsrätten, där kommissionen varit skyldig att beakta förklaring nr 31, har kommissionen också, vilket den framhållit i punkt 49 i det omtvistade beslutet, bedömt huruvida stödet är ägnat att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller regioner utan att påverka handeln negativt i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. De fördelar som det kan ha medfört för gemenskapen att Republiken Österrike kunnat anslutas utan övergångsregler är inte relevanta för bedömningen av en konkret stödåtgärd.

70 Av det som anförts ovan följer sammantaget att kommissionen inte har gjort en uppenbart felaktig bedömning av huruvida ifrågavarande stödåtgärd varit förenlig med den gemensamma marknaden. Den har således inte heller överträtt artikel 151.1 i anslutningsakten i förening med förklaring nr 31 och artikel 87.3 c EG.

71 Talan kan därför inte bifallas på denna grund."

Överklagandet

14 Agrana har yrkat att domstolen skall upphäva den överklagade domen samt, genom att avgöra målet i sak, ogiltigförklara det omtvistade beslutet.

15 Till stöd för överklagandet har klaganden anfört en enda grund som avser att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning genom att ansluta sig till kommissionens felaktiga bedömning av förklaring nr 31.

16 I den första delgrunden har Agrana hävdat att det beträffande det omtvistade beslutet är motsägelsefullt av förstainstansrätten att i punkterna 67 och 68 i den överklagade domen komma fram till slutsatsen att kommissionen inte har gjort

en uppenbart felaktig bedömning. Detta efter att i punkt 62 i den överklagade domen med rätta ha fastslagit att kommissionen av princip inte i något fall tänkte tillåta någon ökning av produktionskapaciteten inom stärkelseindustrin.

17 För övrigt har Agrana hävdat att förklaring nr 31 ålägger kommissionen, som är det organ som har till uppgift att genomföra de gemenskapsrättsliga reglerna i fråga om stöd, att vara flexibel när det gäller den österrikiska tillverkningsindustrins omstrukturering påkallad av Republiken Österrikes anslutning till Europeiska unionen. I punkt 28 i skälen till det omtvistade beslutet grundade kommissionen dock uttryckligen sitt ställningstagande på principen att artikel 87.3 EG skall tolkas strikt. Denna inställning påverkade hela det omtvistade beslutet. Förstainstansrätten uppmärksammade inte detta grundläggande fel i rättstillämpningen och begick själv samma misstag.

18 I den andra delgrunden har Agrana hävdat att förklaring nr 31 har till uppgift att fastställa en kompromiss mellan det intresse som den omedelbara anslutningen av Republiken Österrike till den Europeiska unionen utgör för gemenskapen och det intresse som denna medlemsstat har av att bevilja stöd till sin tillverkningsindustri. Om förklaring nr 31 tolkades teleologiskt skulle den medföra en skyldighet för kommissionen att i varje enskilt fall genomföra en jämförande studie av fördelarna och nackdelarna för både gemenskapen och Republiken Österrike och beakta denna studie vid bedömningen av det ifrågavarande stödet.

19 Härav följer att förstainstansrättens inställning, enligt vilken de fördelar som skulle uppkomma för gemenskapen genom Republiken Österrikes omedelbara anslutning till Europeiska unionen inte skulle utgöra en omständighet som det finns anledning att beakta för att bedöma det ifrågavarande stödet, är felaktig.

20 Kommissionen har yrkat att överklagandet skall avvisas eller ogillas. Kommissionen har även yrkat att Agrana skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Domstolens bedömning

21 Enligt artikel 119 i domstolens rättegångsregler kan domstolen, om det är uppenbart att överklagandet inte kan upptas till prövning eller om överklagandet är uppenbart ogrundat, vid varje tidpunkt avvisa eller ogilla överklagandet genom motiverat beslut.

Den första delgrunden

22 Beträffande den påstådda motsägelsen i förstainstansrättens resonemang bör det påpekas att förstainstansrätten i punkt 62 i den överklagade domen först har fastställt att "kommissionen har undersökt om det är möjligt att tillåta ifrågavarande stödåtgärd enligt förklaring nr 31" och sedan i punkt 66 i den överklagade domen konstaterat att "[s]tödet kunde därför enligt kommissionen inte ens med hänsyn till flexibilitetsklausulen i förklaring nr 31 anses förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.3 c i fördraget".

23 Härav följer att den slutsats som förstainstansrätten har dragit i punkt 67 i den överklagade domen, enligt vilken kommissionen inte har gjort någon uppenbart felaktig bedömning, inte innebär någon motsägelse i förhållande till motiveringen.

24 I motsats till vad Agrana har anfört, har förstainstansrätten angett, i punkt 62 i den överklagade domen, att det intryck som kommissionen hade kunnat ge, av att inte i något fall tillåta en stödåtgärd där mottagaren avser att öka produktionskapaciteten, åtminstone om man endast beaktar punkt 53 i det omtvistade beslutet, inte stöds av en närmare granskning av nämnda beslut. Enligt förstainstansrätten gjorde en sådan granskning det möjligt att konstatera att kommissionen faktiskt hade beaktat förklaring nr 31 när den undersökte om det aktuella stödet var förenligt med den gemensamma marknaden.

25 Vad därefter avser invändningen att förstainstansrätten möjligen inte har beaktat att kommissionens tolkning av förklaring nr 31 var felaktig bör det konstateras att förstainstansrätten, i punkterna 63—66 i den överklagade domen, först har bedömt kommissionens undersökning av det aktuella stödets konsekvenser på marknaden och angett att kommissionen vid denna undersökning hade beaktat förklaring nr 31. Därefter, har förstainstansrätten, i punkt 68 i den överklagade domen, fastställt följande: "[k]ommissionen har inte gjort något fel när den ansett att man genom att tillåta detta stöd allvarligt skulle kunna äventyra målsättningarna inom den aktuella sektorn" och "[d]et faktum att kommissionens beslut i stor utsträckning har grundats på den strukturella situationen i ett gemenskapssammanhang på denna marknad innebär inte att den inte har gjort en individuell bedömning av stödåtgärden i fråga".

26 Härav följer att det är med rätta som förstainstansrätten har konstaterat att kommissionen hade tillämpat de gemenskapsrättsliga bestämmelserna beträffande statligt stöd genom att beakta omständigheterna i det aktuella fallet.

27 Av det ovan anförda följer att det är uppenbart att överklagandet inte kan vinna bifall på Agranas första delgrund.

Den andra delgrunden

28 När det gäller kommissionens påstått felaktiga tolkning av förklaring nr 31 som förstainstansrätten oriktigt nog skulle ha godtagit, bör det erinras att denna förklaring ålägger kommissionen att göra en flexibel bedömning av de övergångsregler beträffande statligt stöd som beviljats av den österrikiska regeringen.

29 En sådan bestämmelse skall tolkas så att den hindrar att de gemenskapsrättsliga bestämmelserna beträffande statligt stöd tillämpas på de nationella stödåtgärder som anmälts av de österrikiska myndigheterna på ett sätt som inte tar hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Härvidlag gäller saken en stödåtgärd som ryms inom de övergångsregler som har till syfte att underlätta omstruktureringen av tillverkningsindustrin i Österrike.

30 I detta avseende ålades kommissionen att, såsom den också gjorde i punkterna 49 till 52 i det omtvistade beslutet, bedöma huruvida stödåtgärden var ägnad att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller regioner utan att detta påverkade handeln negativt i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

31 Däremot var kommissionen inte skyldig enligt förklaring nr 31 att göra en avvägning mellan fördelarna för gemenskapen av att Republiken Österrike kunnat anslutas till Europeiska unionen utan övergångsperiod.

32 Av detta följer att förstainstansrätten inte har gjort någon felaktig rättstillämpning när den, i punkt 69 i den överklagade domen, fastslog följande: "Beträffande underlåtenheten att göra en avvägning mellan fördelarna för gemenskapen att Österrike kunnat anslutas utan övergångsbestämmelser och de olägenheter som ifrågavarande stödåtgärd medför, kan det konstateras att kommissionen inte har varit skyldig att beakta denna aspekt."

33 Härav följer att det är uppenbart att överklagandet inte kan vinna bifall på den andra delgrunden.

34 Av ovan anförda skäl följer att överklagandet är uppenbart ogrundat och därför skall ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

35 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att klaganden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande beslut:

1) **Överklagandet ogillas.**

2) **Agrana Zucker und Stärke AG skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Luxemburg den 5 november 2002

R. Grass

Justitiesekreterare

J.-P. Puissochet

Ordförande på tredje avdelningen